

Københavns 3die Valgkreds sikkert kunne forælle om Gimle-Affæren, hvor der er gjort grove Bedragerier, der hvile i Befolkningens vidunderlige Tro paa, at man kan betro sine Midler til en Sagfører uden at undersøge hans personlige Egenskaber. Jeg minder om, at det ved den Sag blev paastaet, at Mandens Salær var oppe mod 35,000 Kr., hvilket viser, at det ikke altid er de aabne Bedragerier, men de grove Salærer, der ere de værste. Jeg skal nævne et andet ejendommeligt Tilfælde. Der døde en herværende Haandværker, der efterlod sig 80,000 Kr. Denne Sum blev fuldstændig formøblet af Peschardt. Trods Ansøgning til Justitsministeren vilde Justitsministeriet — det var under Hr. Alberti — ikke gøre noget til, at Boet kunde blive sluttet, og Arvingerne faa deres Penge.

Den ²³/₆ melder Sagfører Aage Ulrich i Randers sig selv til Politiet for Forbrug af betroede Midler. ¹¹/₇ gik Overretssagfører Arntz fallit. I den Anledning skriver et herværende Blad, „Politiken“, „at Fallenten har administreret meget letsindigt og uden Indsigt. Fallitten var begrundet i Byggespekulationer og stort privat Forbrug“. Overhovedet, dette med det „store private Forbrug“ er en meget ejendommelig Ting, der atter og atter gaar igen hos de fallerende eller besvigende Sagførere. Den ¹⁸/₇ viser det sig, da afdøde Sagfører Lunds Dødsbo opgøres, at der er stor Underbalance. Den ²⁹/₇ blev en Skrivestuesagfører, hvis Navn jeg ikke kan finde, arresteret for at have forbrugt en Obligation, der var betroet ham. Den ²²/₈ blev Bankdirektør, Sagfører Larsen, Nibe, hvis Sag vi snart skulle til at beskæftige os med, arresteret for Bedrageri og Svindel. Den ²⁴/₁₀ nævner Dagbladet „Politiken“: „Ved Aarhus Politiret behandles i disse Dage en Sag, der sandsynligvis vil give Anledning til en ny og ret omfattende „Sagfører-affære“. En kendt jysk Landmand, Proprietær Therkelsen, Grumstrupgaard ved Horsens, beskyldte for et Aarstid siden i Vidners Nærværelse Sagfører Berg, Hovedgaard, for at være Bedrager og Vekselsalskner. Berg lod straks Therkelsen indstævne og forlangte 10,000 Kr. i Erstatning. Therkelsen svarede herpaa ved at lade optage Vidneforhør i alle de Byer, hvor hans Modpart havde praktiseret, og der skal ved disse Forhør være fremkommet Ting, som ikke stille Hr. Bergs Virksomhed baade som Fuldmægtig og Sagfører i den bedste Belysning. Blandt hans tidligere Principaler findes flere ansete jyske

Sagførere, men ingen af dem har fundet det Ulejligheden værd at tage ham nærmere under Behandling“. Hvad denne Sag betyder, ser jeg i „Aarhus Stiftstidende“ for samme Dag, idet den skriver om Hr. Berg, at der under Vidneforhørene „er fremkommet Oplysninger af den mest graverende Art, at hele hans Virksomhed har været en fortsat Kæde af Bedragerier mod Klienter og Principaler. I Aarhus, Ribe, Hjørring, Bjerre og Høm har han øvet sine Kæltringestreger“. „Bergs Bedragerier ville“, fortsætter Bladet, „i og for sig ikke gøre Affæren epokegørende. Hvad der er det graverende for Sagførerstanden, er, at en Række danske Sagførere — hvoraf flere med kendte Navne — have været vidende herom, men ikke have gjort Anmeldelse til Politiet og ikke have foretaget sig noget for at hindre denne mildest talt moralsk defekte Mand i at fortsætte sin Virksomhed“.

Samme Dag meddeler Dagbladet „Politiken“ fra Faaborg, at efter at der i længe Tid har gaaet Rygter om, at Sagfører P. Jensen skulde have gjort sig skyldig i Forbrug af betroede Midler, henvendte samtlige herværende Sagførere sig i Gaar til ham og fortalte ham, hvorledes Snakken gik. Overfor sine Kolleger indrømmede Jensen, at Rygterne talte sandt.

Jeg skal nævne af andre Sagførere Bankdirektør H. P. Hansen fra Detailhandlerbanken. Endvidere Sagfører Madson i Fredericia — det er imidlertid ikke som Sagfører, men som Bankdirektør, Kritikken rettes mod ham —, der har blandet Sparekassen og Bankledelsen sammen i en Pærevælling. Endvidere er der Hr. Sagfører Jensen Kvistgaard, Fredensborg, hvis Fallit fornylig vil erindres, og en Mand, der vil være kendt for de Herrer, der studerer Polakaffærer.

Jeg vender mig dernæst til den Sagfører i Hillerød, mod hvem den højtærede Justitsminister beordrede Aktion for en efter mit Skøn forholdsvis ringere Forseelse end den, som mange andre have begaaet og dog ere slupne for Tiltale. Jeg takker den højtærede Justitsminister, hvis han hermed har indledet en ny Æra; hvis den højtærede Justitsminister i alle slige Sager, der komme til hans Erfaring, vil gaa ligesaa skrappt frem, som han er gaaet frem mod denne Sagfører i Hillerød, ja, saa vilde han gøre en god Gerning. Der vil være en kendt ældre københavnsk, i sin Tid meget anset Sagfører, som vanskelig vil kunne redde sig fra at komme ind under Beskyldning for mislig